

- ἀπεναντίας δὲ τῷ προτεθέντι τοῦ μακαριζομένου ἀνδρὸς ὑποδείγματι τὸ περὶ τοῦ ἀσεβοῦς ὁμοίωμα τίθεται. ὕδωρ μὲν γὰρ ἐκεῖ, φύσις συνέχουσα τε καὶ ἀναψύχουσα τὴν μακαρίαν ψυχὴν καὶ πρὸς γόνιμον ἀναζωπυροῦσα δύναμις, ἐνταῦθα δὲ χνοὺς τε καὶ ἄνεμος, ὃν δὴ ξηρότης καὶ αὐτὸν οἶδε μαινεσθαι, 5 εἶγε τοῖς κατὰ ταῦτα δεινοῖς πείθεσθαι δεῖ, ξηρὰς ἀναθυμιάσεως πλήθος τὸν ἄνεμον ὑπογράφουσι. φέρεται τοιγαροῦν καὶ σκεδάννυται τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον. τῷ γὰρ τοι μὴ ἔχειν τὸν ἀσεβῆ τὰς περὶ θεοῦ ἐννοίας ὁσίως μηδὲ ἐφόρῳ τοῦ παντὸς τὰ ἑαυτοῦ ἐπιτρέπειν διαφθείρεται μὲν τοῖς ἐβδελυγμένοις αὐτοῦ ἀτοπήμασιν, ὅμοιος δὲ γίνεται κονιορτῷ, κατὰ τὸν μακάριον Ἰώβ, πρὸ 10 προσώπου ἀνέμου, οὐδὲν ἔχων συνεστῶς καὶ συσφίγγον ἰκμάδος χρηστῆς, ὡς μὴ ῥαδίως ἐξανεμοῦσθαι ταῖς περιστάσεσιν, ἀλλὰ παντὶ μὲν πνεύματι πιστεύων, ἀγόμενος δὲ καὶ περιφερόμενος ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὀλλύμενός τε ταῖς πρὸς ἀνυπαρξίαν αὐτοῦ μοχθηραῖς ὑπολήψεσιν, ὡς μὴ ἂν ἔτι ἐσόμενος μετὰ τὴν τοῦδε τοῦ βίου κατάλυσιν. [12] 'διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς 15 ἐν κρίσει' παρὰ τὸ μηδὲν δῆπουθεν βεβηκὸς ἔχειν καὶ πάγιον καὶ πρὸς ἐστώσαν καὶ ἄτρεπτον τὴν διάρκειαν στηριζόμενον. τῆς κρίσεως δὲ ἐπὶ πολλὰ σχιζομένης τὰ σημαινόμενα (οὕτω γὰρ καὶ τὸ τὴν δικαιοσύνην ἐπιβραβεύειν φασί, ὡς τὸ 'κρίνον μοι, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην'), κρίσεως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κατακρίσεως λεγομένης, ὡς τὸ 'νῦν κρίσις ἐστὶ τῷ 20 ἄρχοντι τοῦ κόσμου τούτου', καὶ ἐπὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ ἀμφισβητήσεως τοῦ ὀνόματος φερομένου, καθὼ καὶ ὁ προφήτης κρίσιν φησὶ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς εἶναι, [fol. 35v.] ἄλλως ἔμπαλιν τῆς τῶν ὀρθῶν δογμάτων διακρίσεώς τε καὶ ἀντιλήψεως τῷ τῆς κρίσεως ὑποσημαινομένης προσήματι, ὅφ' ὃ καὶ τὸ 'λογισμοὶ δικαίων κρίματα', ὁποτέρῳ τούτων τὸ παρὸν ἐναρ- 25 μόσεις, οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος ὀφθείη. οὐδὲ γὰρ ἂν εἰς δικαίωσιν θεοῦ ἀνασταίη, ὅφ' ὃ μηδὲν τῶν θεῶν φίλων ἐπιτετήδευται, οὐδ' αὖ ὅφ' ἑτέρου λάβοι τὴν κρίσιν ὃ πονηρῷ συνειδῶτι τῶν ἑαυτῷ πεπραγμένων αὐτομάτως οἰστροηλατούμενος πρὸς τὴν βάσανον. πρὸς τίνα δ' ἂν καὶ λάχοι δίκην, οὐκ ὄντος λόγου, οὐ παρηρησίας ὑποψύης τῷ αὐτοκατακρίτῳ ἁμαρτωλῷ; τίνος δὲ καὶ ὀρθῆς γνώμης 30 ἀντιλαβόμενος τοῦ ἐπιλεγμένου μεταδιώξεταί τὸ ἐξαίρετον; [13] διὰ τοι δὴ ταῦτα οὔτε εἰς κρίσιν ἀνίσταται ὁ ἀσεβὴς (προσανεκτεόν γὰρ αὐτῷ τῷ λόγῳ φιλοτιμότερόν τε αὐτῷ καὶ πολυπραγμονέστερον), οὐδὲ βουλῇ συμπαρεδρενεὶ δικαίων. πῶς γὰρ ἂν τοῦ ἑαυτοῦ ἐξαναστήσεται ὁ ἀσεβὴς πτώματος ἢ παρ' ἑαυτῷ τὴν κρίσιν τῶν ἀμεινόνων εὐρόμενος ἢ τῇ παρουσίᾳ τῶν εὐσεβῶν 35 κρίσει στοιχῶν, καθάπαξ αὐτὸς καὶ βάρει τῶν οἰκείων ἁμαρτιῶν συγκαμπτόμενος καὶ μιαρᾷ κρίσει πρὸς τὰς παρ' ἑτέρων ἐθελοκωφεῖν ἀνεχόμενος; οὐδὲ γὰρ ἡδὺ μῦρον κανθάρῳ. πῶς δὲ καὶ πρὸς βουλὴν ἀποδραμεῖται δικαίων, ὃς εἰς κακίαν τρέχειν τοὺς πόδας εὐτρέπισε καὶ διαβουλίους ἐκτόποις τὴν

9. ἀτοπήμασιν mit darüber geschr. νομ, also ἀνομήμασιν. || Iob. 21,18; Ps. 82,14.
11. 1 Joh. 4,1. 12. Ephes. 4,14. 14. ἀσεβεῖς mit S AR^a übereinstimmend; sonst οἱ ἀσ.
Ps. 25,1. 19 f. Ioh. 12,31. 22. Mich. 6,2. 24. Prov. 12,5. 26. Hebr. 10,22.
36. vor παρ' ist ε durchgestr. 38. Prov. 1,16.